

Zühre'ye Dair...

Bu yazıyı yazmaya karar verdiğimde Zühre ile olan ilk anımı yazmanın ve bu şekilde bir giriş yapmanın yerinde olacağını düşünmüştüm. Sonra Zühre ile tanıştığımız o günü hatırlamaya çalıştım. Ne zaman tanışmıştık? İlk ne konuşmuştuk? Nerede karşılaşmıştık? Fakültede olmalıydı ilk karşılaşmamız. Zühre kürsümüze geldiğinde Fakülte (MÜHF) Haydarpaşa Yerleşkesinde eğitim-öğretim faaliyetlerini yürütmekteydi. O halde ya Haydarpaşa'nın meşhur orta bahçesinde ya da terasta daha sonra birlikte kullanmaya başlayacağımız küçük odamızda tanışmıştık. Muhtemelen kısa bir tanışma sürecinden sonra dersler, ders günleri ve kürsü içerisindeki görevlerimiz üzerine kısa bir sohbet gerçekleştirilmişdir. Hafızamı zorlamama rağmen o güne dair hiçbir şey hatırlayamadığımı fark ettim. Sevgili kürsü arkadaşım Gizem'e de Zühre ile tanıştığımız güne dair sorular sorduğumda cevaplarının onda da olmadığını anladım. Ardından bu sorulara cevap aramanın yersiz bir çaba olduğuna kanaat getirdim. Çünkü Zühre hayatımıza öyle bir giriş yapmıştı ki tanışma sürecinin bir parçası olan "resmiyet" hiç yaşanmamıştı aramızda. Uzun süredir görüşmediğimiz bir çocukluk arkadaşımızdı sanki. Ve İstanbul'a gelerek bu uzun süreli ayrılığı sona erdirmişti. O nedenle bu soruların cevabını hatırlayamıyorduk tıpkı çocukluk arkadaşlarımızla ne zaman ve nerede tanıştığımızı hatırlayamadığımız gibi...

Zühre büyük bir samimiyet ve içtenlikle dahil oldu kürsümüze. Geldiği gibi de tarifi imkânsız bir neşe getirdi. O kadar güzel kahkaha atardı ki onun gibi güzel gülen az insanla tanışmışınızdir eminim. Zühre'yi ve Zühre ile geçen günleri anarken kullanılması zorunlu kelimelerden biri de "heyecan" olmalı. Gittiği her yere heyecanını da götürürdü. Pratik derslerde ayrı bir heyecan, sınav günleri ayrı bir heyecan, jürilerde ayrı bir heyecan... Ama tıpkı kahkahaları gibi heyecanı da bir başkaydı Zühre'nin. Panik ve heyecanı harmanladığı o günlerden kalan ne kadar da çok eğlenceli anı bıraktı.

Zühre ile geçen günleri düşündüğümde yüzümde hep bir tebessüm belirir. Te-davisinin devam ettiği bir senelik süreç de dahil konuşmadığımız ya da yazışmadığımız çok az gün olmuştur. Dinlediğimiz güzel bir şarkıyı, izlediğimiz güzel bir filmi, eğlenceli bir yazıyı ya da karikatürü birbirimizle paylaşmak için yarışırdaydık adeta. Hep güldük hep eğlendik. Belki sizlere abartılı bir ifade olarak görünebilir ancak bütün samimiyetle söylüyorum ki Zühre ile aramızda bir kırgınlığa yol açacak tek bir an yaşamadık. En azından kendi açımdan bunu rahatlıkla söyleyebilirim, her daim naif, düşünceli ve nazikti umuyorum biz de Zühre'ye karşı öyle olabilmişizdir.

Doktora yeterlik sınavına girdiğimde Zühre hastanedeydi. Biz de sınavdan çıkar çıkmaz Zühre'yi aramıştık Gizem'le o kadar heyecanlı ve mutluydu ki sanki sınavdan çıkan oydu. Öyle içtendi öyle bizimleydi. Aramızdaki mesafe ne olursa olsun sevgisini hep kalbimizde hissettirdi. Aramızdan ayrılmadan çok kısa bir süre önce, bir dijital müzik platformunun “arkadaşınla müzik zevkin ne kadar ortak?” sorusuna cevap veren “blend” özelliği ile müzik zevkimizin eşleşme skorunun %93 olduğunu öğrenmiştik. Ve bunun üzerine hastaneden çıkar çıkmaz uzun bir araba yolculuğu yapmak üzere sözleşmiştik. Olmadı...

Zühre'ye dair daha pek çok şey anlatabilirim burada. Pandeminin başlarında ev arkadaşı *-ki böyle bir arkadaşlığın ev arkadaşlığı kalıbına sığdırılmayacağına biliyorum. Merve için Zühre'nin İstanbul'daki ailesi diyebilirim. Tarif edilemez bir dostluk...-* Merve'nin koyduğu sıkı tedbirleri ihlal ederken, “*Bakın bunu sakın Merve bilmesin*” diye tembih eden o sevimli hallerini, hep geç kalışlarını, olağanüstü lezzetli yemeklerini, mavi paltosunun yakasına ilıştirdiği papatyalı, kaktüslü broşları, hastanede yattığı dönemde dahi Almanca derslerini/ödevlerini aksatmayan sorumluluk sahibi karakterini, müthiş arkadaşlığını ve daha birçok şeyi. Ama ne anlatırsam anlatayım bir şeylerin eksik kalacağını biliyorum. Tıpkı yokluğunda bizim eksik kaldığımız gibi... Zühremiz, Zühroşumuz, Canımız biz seni çok özledik, sanma ki seni Isparta'da bıraktık, kalbimize gömdük...

Metin KOCATEPE